

vergadering **C83 – BRU2**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 16 januari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel - 460 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de noodzakelijke renovatie van het Koninklijk Conservatorium te Brussel - 468 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opstart van de vzw Taal - 529 (2012-2013)	7
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de Staten-Generaal Woonzorg Brussel - 557 (2012-2013)	9

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel

- 460 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de noodzakelijke renovatie van het Koninklijk Conservatorium te Brussel

- 468 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister, collega's, de noodzakelijke renovatie van het gebouw van het Koninklijk Conservatorium is al verschillende keren aan bod gekomen, zowel in mondelinge als in schriftelijke vragen. Tot op vandaag konden de renovatiewerken nog altijd niet starten, terwijl de staat van het gebouw alarmerend is en dag na dag verslechtert.

Ik schets kort nog eens de situatie. In het gebouwencomplex van het Conservatorium zijn momenteel twee kunsthogescholen gevestigd: het Conservatoire royal de Bruxelles, dat onder de bevoegdheid valt van de Fédération Wallonie-Bruxelles, en het Koninklijk Conservatorium Brussel, dat van de Erasmushogeschool afhangt en door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd. In tegenstelling tot andere schoolgebouwen valt het gebouwencomplex van het Conservatorium niet onder de bevoegdheden van de gemeenschappen, maar onder die van de federale overheid, die via de Regie der Gebouwen eigenaar is van het gebouw.

Beide onderwijsinstellingen genieten een stevige reputatie op het vlak van de kwaliteit van het verstrekte onderwijs in muziek en podiumkunsten. Er komen studenten van over de hele wereld naar deze instellingen om hun talenten ten volle te ontwikkelen. Sinds 1876 is het aantal leerlingen verdubbeld, tot ongeveer 1150 dit academiejaar, terwijl de beschikbare ruimte ten gevolge van de verkrotting van het gebouw gehalveerd is. De achterbouw in de Wolstraat is ontoegankelijk en 30 procent van de volledige site werd ontoegankelijk verklaard door de brandweer.

Vorig jaar moesten de selectieronden en halve finales van de Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth na vijftig jaar verhuizen van de concertzaal van het Koninklijk Conservatorium naar het Flageygebouw, vanwege het veiligheidsrisico.

Ondertussen verslechtert de toestand van het gebouwencomplex alleen maar. Steeds meer lokalen worden door een chronisch gebrek aan onderhoud aangetast. Vocht, afgebladderde muren, lekkende daken, ingestorte plafonds en noem maar op. In bepaalde lokalen en zalen kunnen geen grote instrumenten meer staan, omdat ze beschadigd kunnen worden. Andere zalen zijn onbruikbaar verklaard, ondanks de uitzonderlijke akoestiek. Andere lokalen zijn ronduit gevaarlijk voor het publiek dat het gebouw tijdens concerten of tentoonstellingen bezoekt, maar vooral voor de studenten en de personeelsleden die er dagelijks met kunst bezig zijn. Op dit ogenblik is de veiligheid van de studenten en het personeel een groot probleem in deze instellingen.

De complexe juridische situatie stond de noodzakelijke renovatie in de weg. Door de federale regeringscrisis vormde de renovatie van het Conservatorium de afgelopen jaren geen beleidsprioriteit op federaal niveau en de beide bevoegde gemeenschappen konden geen relevant initiatief nemen om het gebouw te renoveren, aangezien ze daar niet bevoegd voor zijn.

De vzw Conservamus heeft een project ontwikkeld om de infrastructuur te renoveren. Het idee van Conservamus is het gebouwencomplex naar een nieuwe structuur over te hevelen,

een naamloze vennootschap van publiek recht maar met een sociaal oogmerk. Dat zou een oplossing bieden voor de huidige impasse. Die naamloze vennootschap van publiek recht met sociaal oogmerk zou belast zijn met zowel de renovatie als de uitbreiding van het huidige complex en het dagelijkse beheer van de gebouwen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de lessen van de twee kunsthogescholen.

Minister, de verantwoordelijkheid inzake de renovatie en de restauratie van het Koninklijk Conservatorium ligt bij de bevoegde ministers op het federale niveau, terwijl de verantwoordelijkheid voor de Erasmushogeschool de uwe is. Op 26 oktober 2012 werd in de Senaat een voorstel van resolutie ingediend om het Koninklijk Conservatorium van Brussel te renoveren, maar dat voorstel is nog in behandeling.

Gezien de alarmerende toestand van het gebouwencomplex van het Conservatorium en het veiligheidsrisico voor studenten, docenten en bezoekers, heb ik volgende vragen. Kunt u een stand van zaken geven van het infrastructuurdossier van het Koninklijk Conservatorium? Zijn er onderhandelingen met de federale overheid en/of de Fédération Wallonie-Bruxelles om tot een politieke consensus en dus een oplossing te komen voor de renovatie van dit gebouwencomplex of worden die gepland? Kunt u ons een stand van zaken en eventuele timing geven?

Hebt u dit dossier al verder besproken met de Franse Gemeenschap? Eerder hebt u gezegd dat als het dossier blijft aanslepen, de Vlaamse Regering het Conservatoriumgebouw, met een belangrijke instelling die mee instaat voor de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap, eventueel van de Federale Regering zou kunnen overnemen in eigendom. Acht u de tijd inmiddels aangebroken om tot dergelijke drastische maatregelen over te gaan? Hoe wordt de veiligheid van de studenten, docenten en bezoekers tijdens hun aanwezigheid in de gebouwen van het Koninklijk Conservatorium gegarandeerd? Worden daarvoor bijkomende acties gepland?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Brusseel heeft al uitgebreid toegelicht in welke erbarmelijke toestand het Conservatorium verkeert.

Minister, in september 2012 stelde ik u een schriftelijke vraag over de stand van zaken betreffende het Conservatorium. U gaf toen aan dat dit dossier op de volgende ontmoeting van de Vlaamse Regering en de regering van de federatie Wallonië-Brussel zou worden geagendeerd.

Minister Pascal Smet: U mag die naam niet gebruiken. U moet Franse Gemeenschap zeggen.

Mevrouw Khadija Zamouri: In orde, minister. U had dus gezegd dat u een afspraak had gemaakt en dat het zou worden geagendeerd, wat dus ook is gebeurd.

Verder gaf u in uw antwoord aan dat er in maart 2012 een contact is geweest tussen uw kabinet en het kabinet van federaal staatssecretaris Verherstraeten om de positie van de Regie der Gebouwen in dit dossier te kennen. U stelde ook dat als het dossier zou blijven aanslepen, de Vlaamse Gemeenschap het gebouw eventueel van de Federale Regering zou kunnen overnemen, maar dat u toch hoopt op een politieke consensus.

Tijdens de vergadering van de Kamercommissie voor de Financiën van dinsdag 22 mei 2012 antwoordde staatssecretaris Verherstraeten op vragen van de federale collega's Yvan Mayeur, François-Xavier de Donnea en Georges Gilkinet over dit dossier het volgende: "De informele contacten met de gemeenschappen laten het beste verhopen. Elke partij zal haar verantwoordelijkheid moeten opnemen en tot een gemeenschappelijke oplossing moeten bijdragen. Vooraleer we een wetgevend initiatief nemen, zullen we formele contacten moeten aanknopen met beide gemeenschappen. Ook de gemeenschappen moeten hun financiële verantwoordelijkheid opnemen." Iedereen kijkt een beetje naar de ander.

Minister, in uw persbericht van 7 december 2012 geeft u aan dat de twee gemeenschappen tot een gedeelde oplossing zijn gekomen, bijvoorbeeld via een participatie in een naamloze vennootschap van publiek recht met sociaal oogmerk. Ten slotte is het ook uw wens om het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de stad Brussel bij dit dossier te betrekken.

Minister, naar aanleiding van de schriftelijke vraag die ik heb gesteld, heb ik nog enkele heel concrete vragen. Hebt u concreet met uw collega Nollet afgesproken over dit dossier? Zullen beide gemeenschappen contact opnemen met staatssecretaris Verherstraeten? Verwacht u na deze oproep een initiatief van de staatssecretaris naar de beide gemeenschappen? Op welke termijn verwacht u een initiatief?

Minister, u gaf aan dat u graag naar een onderhandelde oplossing streeft. Toch hebt u in het verleden ook voorstellen gedaan om het pand over te nemen van de federale overheid. Hebt u hierover nog gesproken met uw collega Nollet? Hebt u samen met de Franse Gemeenschap een tijdspad afgesproken waarbij dit dossier afgerond moet zijn? Zal de Vlaamse Gemeenschap een financiële inbreng doen in dit dossier? Indien ja, welke garanties verwacht de Vlaamse Gemeenschap? Hoe ziet de Vlaamse Gemeenschap de financiële verantwoordelijkheid van de gemeenschappen? Wat is de positie van de Regie der Gebouwen in dit dossier? Welke rol verwacht u van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de stad Brussel in dit dossier?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Het probleem van het conservatorium is al een hele tijd gaande. We proberen dat vanuit deze commissie van dichtbij op te volgen. Het is kommer en kwel.

Er waren echter ook zaken die positief evolueerden, onder andere het positief advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) over de renovatie- en restauratieplannen van de verbouwing. Dat heeft eind oktober plaatsgevonden. Dat is toch een grote stap vooruit, ook voor de grote zaal van het conservatorium. Ik lees ook met interesse dat in het nieuwe bestuursakkoord van de stad Brussel aandacht wordt besteed aan het conservatorium, dat zij het project van Conservamus actief wil ondersteunen.

Minister, een van de cruciale vragen in deze commissie en aan u als minister van Brussel is of, indien er een oplossing uit de bus zou komen van de federale overheid en de gemeenschappen samen, u bereid zou zijn de Erasmushogeschool extra te ondersteunen als ze wordt betrokken in de nv van publiek recht of als haar wordt gevraagd borg te staan bij leningen die noodzakelijk zouden zijn voor de renovatie. De kans is groot dat als er een totale oplossing komt, er een prijskaartje aan hangt voor de Vlaamse Gemeenschap. Minister, hoe situeert u zich hiertegenover?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Los van de terechte vragen van de collega's en van hoe de verschillende overheden dit zullen bekijken, heb ik een vraag over de specifieke rol van de Erasmushogeschool hierin. Minister, hoe bekijkt u die stand van zaken?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De Erasmushogeschool Brussel participeert in de werkzaamheden van de vzw Conservamus met het oog op de restauratie en (ver)nieuwbouw van de volledige site gelegen aan de Regentschapsstraat te Brussel. Op eigen kracht en met eigen middelen werd eerder – gezien de noden van het Koninklijk Conservatorium – door de Erasmushogeschool Brussel voorzien in de aankoop van een gebouw gelegen aan de Kleine Zavel nabij het hoofgebouw van het Koninklijk Conservatorium.

U hebt gemerkt dat we woord hebben gehouden en met de Franse Gemeenschap hebben vergaderd. Dat is bevestigd door de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de regering van de Franse Gemeenschap. We hebben gezamenlijk beslist, minister Nollet en ikzelf, een brief te sturen aan de Federale Regering. Dat is ook gebeurd, zowel in het Nederlands als in

het Frans. We hebben niet alleen staatssecretaris voor de Regie der Gebouwen Verherstraeten een brief gestuurd, maar ook een kopie naar premier Di Ripo. We hebben informeel contact opgenomen met de premier om te zorgen dat ze de brief daar zeker zouden lezen. Dat werd ons bevestigd. We hebben met het kabinet van staatssecretaris Verherstraeten intussen al verschillende keren informeel contact gehad.

De Federale Regering moet nu een vergadering bijeenroepen waarop beide gemeenschappen aanwezig zijn. Wat ons betreft, kan ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de stad Brussel erbij zijn en het liefst worden zij als partner bij het project betrokken. We moeten samen bekijken hoe de hele renovatie van de vzw Koninklijk Conservatorium kan worden gestart en hoe die moet verlopen.

De situatie is inderdaad problematisch. Daarom hebben we die eerder ongewone demarche gedaan. We blijven de druk opvoeren. Het initiatief ligt wel bij de Federale Regering. Ik heb hoop. Ik kan bevestigen wat staatssecretaris Verherstraeten heeft gezegd in het federaal parlement, namelijk dat iedereen zich bewust is van de noodzaak om te renoveren en dat de renovatie belangrijk is voor de uitstraling.

Zowel de Franse als de Vlaamse Gemeenschap is zich ervan bewust dat daar een prijskaartje aan hangt en dat we financieel moeten participeren. We zullen dat doen. Ik kan nu nog geen bedrag noemen natuurlijk. Dat moet blijken in de loop van de onderhandelingen. We willen niet alleen mee financieren, we willen ook participeren in de naamloze vennootschap van publiek recht met sociaal oogmerk van het conservatorium, om de renovatie te realiseren.

De bal ligt bij de federale overheid, waar hij altijd al lag. De bal is aan het rollen. Vlaanderen heeft daar zeer stevig aan geduwd. De drastische oplossing om het gebouw te onteigenen is momenteel niet aan de orde omdat de Federale Regering en de Franse Gemeenschap nu de nodige inspanningen willen leveren. Laat ons daar de komende weken verder aan werken. Ik hoop dat we met iedereen rond de tafel kunnen gaan zitten. Ik heb begrepen dat het dossier bij de federale overheid in een stroomversnelling is geraakt. Daar hebben ze immers de sleutels. Wij kunnen enkel druk zetten en participeren, en dat doen we ook.

Niet alleen de Erasmushogeschool, maar ook de Koningin Elisabethwedstrijd wordt daardoor geraakt. Die belangrijke wedstrijd is om veiligheidsredenen moeten verhuizen naar het Flageygebouw. Dat is toch een ernstig signaal.

Het gaat soms een beetje traag. Dat vind ik ook. Dat ligt niet aan ons. We zitten met veel partners rond de tafel. Laat ons de komende weken constructief verder werken zodat we tijdens deze legislatuur nog tot een oplossing komen en dat de renovatie van start kan gaan. We bewandelen de juiste weg.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Ik dank u hartelijk voor uw antwoord, minister.

Mijn laatste vraag is aan uw aandacht ontsnapt, denk ik. Dat was mijn vraag naar de veiligheidsmaatregelen voor de studenten, docenten en bezoekers.

Minister Pascal Smet: Het is de verantwoordelijkheid van de Erasmushogeschool om onderwijs in te richten in veilige gebouwen. We weten min of meer wat ze doen. Ze zijn onder andere verhuisd naar een gebouw in de buurt. Dat is niet de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid, wij zijn geen inrichtende macht. Ieder zijn verantwoordelijkheden.

Mevrouw Ann Brusseeel: Er is dus beterschap op komst. U zegt waarschijnlijk niet zonder reden dat u goede hoop hebt. *(Instemming van minister Pascal Smet)*

Wij zullen ook de druk opvoeren. We zullen de vraag iets luider formuleren aan onze collega's in de Federale Regering. Ik hoop dat men snel ingrijpt voor de renovatie helemaal ondoenbaar wordt.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik zal u niet vragen om te antwoorden in de plaats van de Regie der Gebouwen. Of hebt u daar een antwoord op? Wat zeggen zij over de stand van het gebouw? Maar ik zal misschien wachten ...

Minister Pascal Smet: Wat bedoelt u met die vraag?

Mevrouw Khadija Zamouri: Wat zegt de regie over de hele situatie?

Minister Pascal Smet: We leven nog altijd in een rechtsstaat. Het is nog altijd de staatssecretaris die zegt wat de regie moet zeggen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Daarom zal ik afwachten tot u gesprekken gevoerd hebt. Mijn vraag zal daaraan gekoppeld zijn.

Dit is een dramatisch dossier. Ik weet dat u er ook van wakker ligt, dat u dat ook erg vindt, gelukkig maar. Het duurt nu al jaren. Het sleept ontzettend lang aan. U hebt de collega's aangesproken, u hebt informeel overlegd, u hebt brieven gestuurd. Ik heb zelf ook brieven gestuurd naar mijn collega's in de Federale Regering. Ik denk dat dat niet voldoende is. Die mensen proberen er spoed achter te zetten, maar er moeten ook knopen worden doorgehakt. Er moet beslist worden tot renovatie voor het gebouw instort. Een beetje druk zal nodig zijn.

Minister Pascal Smet: We zetten druk, maar we zijn geen eigenaar van het gebouw. Het is de federale overheid die via de Regie der Gebouwen beslissingen moet nemen. De druk van de Vlaamse Gemeenschap wordt nu bijgetreden door druk vanuit de Franse Gemeenschap. Het is een gezamenlijke druk geworden. Iedereen beseft de ernst van de situatie. We hebben het in het bestuursakkoord van de stad Brussel laten schrijven, uw partij deed dat ook. De neuzen komen stilaan in dezelfde richting te staan. Laat ons dit momentum gebruiken om vooruit te gaan.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de opstart van de vzw Taal
- 529 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, op 1 januari 2013 zou een gestroomlijnde ondersteuningsstructuur voor Brussel in werking zijn getreden. Deze nieuwe vzw, waarin de werking van Voorrangbeleid Brussel (VBB), een begeleidingsorganisatie voor Nederlandstalige scholen in Brussel, en het Brussels Ondersteuningspunt Secundair Onderwijs (BROSO) zouden worden geïntegreerd, krijgt de opdracht expertise te ontwikkelen en vorming te geven aan basisscholen en secundaire scholen op het vlak van onderwijs in een meertalige context. Hierin wordt ook de expertise van de vzw Werkgroep Immigratie opgenomen met betrekking tot de omgang met thuistalen en het betrekken van niet-Nederlandstalige ouders bij het schoolgebeuren, bij de talensensibilisering en bij de talenportfolio. Dit is een heel grote en interessante constructie.

Daarnaast heeft de nieuwe vzw een begeleidingsopdracht ten aanzien van de Brusselse scholen. Basisingrediënten zijn de uitwerking en de implementatie van een talenbeleid, de implementatie van taalvaardigheidsonderwijs, wat tegenover woordenschatonderwijs staat en de zaken werkelijk vanuit een context benadert, de invoering van talenportfolio's en de omgang met diversiteit.

In de nieuwe vzw zijn de Vlaamse Gemeenschap en de onderwijsnetten als gelijkwaardige partners vertegenwoordigd. Een met de Vlaamse Gemeenschap af te sluiten convenant moet

ervoor zorgen dat de schoolbegeleiders van het Onderwijscentrum Brussel (OCB) functioneel met de nieuwe vzw samenwerken.

Het OCB heeft momenteel een beginnende samenwerking met de vzw Foyer. Het OCB werkt nu reeds functioneel samen met VBB. Ten gevolge van de afwezigheid van een convenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) bestaat er met betrekking tot de samenwerking momenteel nog onduidelijkheid over een aantal praktische zaken die nog moeten worden geregeld.

Naar aanleiding van de vragen die ik tijdens de bespreking van de beleidsbrief Brussel over deze nieuwe vzw heb gesteld, heeft de minister op 28 november 2012 in de commissie Brussel geantwoord dat de fusie kon plaatsvinden zodra de rechtsgrond in Onderwijsdecreet XXII was goedgekeurd.

Uit een artikel dat op donderdag 13 december 2012 in Brussel Deze Week is verschenen, blijkt dat er nog enkele struikelblokken zijn. De nieuwe vzw zal netoverschrijdend werken en voor alle scholen uit het katholiek onderwijs, het gemeenschapsonderwijs en het gemeentelijk net werken. De taalbegeleiders van het BROSO zijn momenteel aan een van de netten verbonden. Het BROSO zou die situatie volgens het artikel in stand willen houden. Daarnaast zou de Werkgroep Immigratie in de nieuwe vzw worden opgenomen. Dit staat ook in Onderwijsdecreet XXII vermeld. In het artikel wordt betwijfeld of de drie mensen van deze vzw zullen worden overgenomen. Verder heeft de minister laten verstaan dat er op 1 januari 2013 nog geen vzw zou zijn, maar dat alle betrokken partijen voor Nieuwjaar rond de tafel zouden zitten.

Minister, hebt u met de netten en met het gemeenschapsonderwijs in het bijzonder overleg gepleegd over de vraag om de taalbegeleiders netgebonden te houden? Wat zijn de resultaten van dit overleg? Waarom wordt de wens geuit de taalbegeleiders netgebonden te houden? Hebt u de bezorgdheid op dit vlak kunnen wegwerken?

Wordt de Werkgroep Immigratie in de nieuwe vzw opgenomen? Gaat het enkel om de middelen die aan de Werkgroep Immigratie zijn verbonden en die aan de middelen van de nieuwe vzw zullen worden toegevoegd? Zullen de drie in het artikel vermelde personeelsleden worden overgenomen?

U hebt laten verstaan dat u voor Nieuwjaar met alle betrokken partijen zou praten. Wat is het resultaat van dit overleg? Wat is het geplande tijdsplan om tot een start van de nieuwe vzw over te gaan? Wanneer is het convenant met de VGC gepland? Zijn er al gesprekken geweest met de VGC over de krijtlijnen van het convenant?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Zamouri. Een belangrijk element is dat de nieuwe vzw zich tot het onderwijs in heel Vlaanderen zal richten. Een aantal partners zijn bezorgd en vragen zich af in welke mate de verankering binnen Brussel zal worden bewerkstelligd. Tot nu toe zijn die vzw's in Brussel actief. Het is de bedoeling de expertise in heel Vlaanderen te gebruiken. Dit is positief. De verankering en de werking binnen Brussel dreigen echter, ten gevolge van deze accentverschuiving naar Vlaanderen, achteruit te worden geschoven.

Verder ben ik benieuwd naar het antwoord van de minister op de vragen van mevrouw Zamouri over de netgebonden taalbegeleiders of pedagogische begeleiders. Ik hoop dat de minister op dat vlak wat helderheid kan verschaffen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, op 21 december 2012 heeft de Vlaamse Regering Onderwijsdecreet XXII bekrachtigd. De formele gesprekken zijn op 14 januari 2013 van start gegaan. Daarvoor zijn natuurlijk al informele gesprekken met de actoren gevoerd.

Tijdens een eerste fase wordt de uitvoering van de bepalingen in het reeds vermelde decreet besproken met vertegenwoordigers van VBB, BROSO, het OCB, de VGC en het kabinet van minister Vanhengel. In de loop van januari en februari 2013 zullen nog besprekingen volgen. Niet iedereen blijft immers altijd op dezelfde lijn zitten. We zullen nog een aantal vergaderingen nodig hebben om de nodige besluiten te kunnen nemen. De gesprekken lopen momenteel. De regel is dat tijdens dergelijke gesprekken, zeker als die gesprekken niet zo evident blijken, best niet te veel commentaar op voorhand wordt geleverd.

Er is me tevens een vraag over de middelen gesteld. Het gaat hier enkel om de middelen van de werkgroep die aan de nieuwe vzw zal worden toegevoegd. In het aangehaald artikel van het decreet wordt in het algemeen gesteld dat de Vlaamse Regering de loon- en de werkingskosten van de vzw subsidieert.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, mijn bezorgdheid betreft vooral de taalbegeleiders, die netgebonden zouden blijven. Nochtans was het uw wens dat die netoverschrijdend zouden zijn, zodat ze in alle scholen terechtkunnen, en niet enkel in de school van hun specifieke net. Dat is mijns inziens een groot pijnpunt binnen de netten. Ik vraag me echt af waarom ze die netgebonden willen houden. Dat men pedagogische begeleiders netgebonden wil houden, kan ik volgen. Zij weten exact hoe hun onderwijssysteem eruitziet.

We kunnen de vergelijking maken met het Voorrangsbbeleid Brussel. De OCB-begeleiders zijn ook niet netgebonden binnen Brussel. Dat is een mooie, grote verwezenlijking.

Of je nu een katholieke school, een gemeenteschool of een gemeenschapsschool bent, de opgebouwde expertise met betrekking tot taalverwerving wordt eerlijk verdeeld. Al wie erom vraagt, krijgt die. Dat zou ik graag zien. Ik denk dat dit een heel groot pijnpunt zal zijn. Daarom vroeg ik ook of u hierover al met het gemeenschapsonderwijs gesproken hebt.

Minister Pascal Smet: Er is al veel over gesproken, mevrouw Zamouri, maar zolang het gevoelig ligt, is het niet wijs dat ik daar op voorhand commentaar op geef, want dat kan de dingen soms compliceren.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik heb zelf op een kabinet gewerkt, ik kom zelf uit het Voorrangsbbeleid Brussel. Het is een gevoeligheid die daar al jaren ligt.

Minister Pascal Smet: Het gaat om belangen, posities, gewoontes. Het is altijd hetzelfde als je in Vlaanderen of in Brussel iets wilt veranderen: iedereen wil veranderen, maar niet bij zichzelf. Het is altijd de schuld van de anderen. Dan heb je tijd nodig. Het is belangrijk dat we deze oefening verder doen. Ik heb er vertrouwen in dat we daarin kunnen slagen. Het is niet verstandig om daar nu verklaringen over af te leggen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik heb er in elk geval goede hoop op. We hebben het gedaan gekregen in het lager Nederlandstalig onderwijs in Brussel, dus waarom zouden het secundair onderwijs en de rest van Vlaanderen niet mee willen? Ik ben dus in blijde verwachting, samen met u, minister.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de Staten-Generaal Woonzorg Brussel
- 557 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, in december organiseerde het Kenniscentrum Woonzorg Brussel een belangrijke conferentie over de vergrijzing in onze hoofdstad en over de wijze waarop we het best met die uitdaging kunnen omgaan. Naar aanleiding van de Staten-Generaal werd een grote bevraging georganiseerd met allerlei stakeholders: senioren, experts, zorgverleners enzovoort.

Een belangrijke en niet-onverwachte conclusie uit de enquête was de grote vraag naar thuiszorg en aangepaste woonvormen, om zo lang mogelijk thuis te blijven wonen. Die verzuchting leeft niet alleen in Brussel, maar ook bij heel veel mensen in heel Vlaanderen. Ook het buurtaspect, met de invoering van een zorgcoach, kwam naar voren als een interessant voorstel. In verband met het taalaspect werd een Nederlandstalige zorgverlening ook zeer belangrijk geacht.

Minister, omdat het Kenniscentrum Woonzorg Brussel geen onbelangrijke partner is in het beleid, wil ik u hierover enkele vragen stellen. Kunt u een evaluatie geven van het congres van december laatstleden? Zal de Staten-Generaal een vervolg kennen, en zo ja, hoe? Wat waren voor u de belangrijkste conclusies? Zijn er beleidsvoorstellen die u meeneemt voor de aanpassing van het Masterplan Woonzorgzones? Hoe zal het buurtaspect worden geïntegreerd? Wanneer zal dit proces kunnen worden afgerond? Welke gevolgen zal het hebben voor de lopende woonzorgprojecten, die wij ook vanuit het parlement proberen op te volgen?

De aangepaste woonvormen, die duidelijk naar voren komen in de conclusies, liggen op het snijpunt tussen de gewestbevoegdheid Huisvesting en de gemeenschapsbevoegdheid Welzijn. Als we dat op een redelijke manier willen ontwikkelen binnen Brussel, zullen we dus sowieso naar een overleg moeten gaan met de Brusselse staatssecretaris voor Huisvesting. Als we een logisch beleid willen uitstippelen voor onze hoofdstad, zou het ook nuttig zijn dat er een overleg wordt ingebouwd met de Franse Gemeenschap en de Commission Communautaire Française (COCOF). Dat geldt voor alle aspecten die zich op het kruispunt van gewest en gemeenschap bevinden. Het gaat hier over één gewestelijke bevoegdheid met één beleid en twee gemeenschappen. Als we binnen onze hoofdstad naar een coherent verhaal willen gaan, is het nuttig dat er overleglijnen ontstaan, meer nog dan vandaag, met zowel het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest als de Franse Gemeenschap.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Ik heb een bijkomende vraag met betrekking tot het taalaspect. We hebben de vorige keer over dat taalaspect gepraat toen we het hadden over de Brusselse ziekenhuizen. Ook hier is het belangrijk om het te hebben over de kennis van het Nederlands, zodat we zorg kunnen aanbieden in het Nederlands.

Minister, misschien is het interessant om dit ter sprake te brengen als u vergadert met collega's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Franse Gemeenschap. De opleidingen zorg en geneeskunde zouden daar aandacht aan kunnen besteden, zodat zorgverleners minstens in de context waarin ze werken, de Nederlandse taal kunnen hanteren. Het verwijdert ons misschien een beetje van het onderwerp, maar het is de moeite waard om een aantal denksporen uit te werken. Ik wil daarover graag uw mening horen, minister.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik deel de bekommernis van de beide sprekers en de vraagsteller. Minister, is er ondertussen al nieuws over het project HUB-Sint-Vincentius (Hogeschool-Universiteit Brussel) in Koekelberg? In het voorbije halfjaar valt daar misschien toch wat nieuws te rapen. Minister, als u hierop niet uit het hoofd kunt antwoorden, geen probleem, dan stel ik mijn vraag op een andere manier.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Om te beginnen met de laatste vraag: neen. We zijn hier niet onmiddellijk mee bezig. Wat de taal betreft, mevrouw Brusseel, zal ik nagaan of het daar aan bod is gekomen. Uiteraard is de interactie qua taalgaranties en ondersteuning aan bod gekomen, en men was het ermee eens dat die noodzakelijk zijn in het overleg met COCOF en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC).

Laat ik beginnen met te zeggen dat het congres een succes was. Er namen tweehonderd personen aan deel, waaronder heel wat mensen uit het werkveld, de wetenschappelijke wereld en het beleid. Naast een meerderheid van mensen uit het Vlaams-Brussels werk- en beleidsveld was er een opvallende aanwezigheid van vertegenwoordigers van zowel voorzieningen als beleid van COCOF, de GGC en de OCMW's. Dat was al positief.

Dit toont aan dat de thematiek van woonzorg de gemeenschapsgrenzen overstijgt en dat er gelukkig een groeiende interesse is in de Vlaamse visies en ontwikkelingen in Brussel. De deelnemers werd verzocht een evaluatieformulier in te vullen. Ongeveer vijftig deelnemers hebben dat gedaan, en de overgrote meerderheid daarvan gaf aan dat het een heel goede dag was.

Naast de praktische en logistieke organisatie was er vooral een sterke waardering voor de bijdragen aan het kwalitatief behoefteonderzoek en de reflectie hierop, de betaalbaarheid van de thuiszorg, en de duiding bij het kwantitatieve behoefteonderzoek bij Brusselse ouderen. Ook de namiddagssessies, waarin de discussie over zes thema's door middel van een viertal stellingen werd aangegaan, werden over het algemeen positief beoordeeld. De formule liet toe om op een heel interactieve manier de discussie met panel en publiek aan te gaan, mede dankzij een goede voorbereiding en begeleiding van het gesprek.

Voor elke sessie werden ook telkens twee verslaggevers aangesteld en werd zelfs een geluidsopname gemaakt, zodat de toelichting, de bespreking en de aanbevelingen zoveel mogelijk kunnen worden verwerkt, zodat men niets zou vergeten. De uitgeschreven verslagen van de themasessies worden momenteel verzameld en verwerkt. Een schriftelijke weerslag hiervan verwachten we in maart. Die zal als uitgangspunt dienen voor de actualisatie van het Masterplan Woonzorgzones Brussel, dat dateert van meer dan zes jaar geleden.

In dat masterplan zullen de visie, de uitgangspunten en de concepten worden vastgelegd waarbinnen Vlaanderen zijn toekomstig woonzorgbeleid in Brussel wil en zal ontwikkelen. Het is belangrijk dat dit in nauw overleg met het beleid en met de sector zelf zal gebeuren. De Stuurgroep Woonzorg Brussel is het uitgelezen forum om de aanpak, de opzet en de krachtlijnen van dit masterplan mee uit te tekenen.

Deze stuurgroep is samengesteld uit een afvaardiging van de kabinetten en administraties van de drie betrokken ministers, Brigitte Grouwels, Jo Vandeurzen en ikzelf, en van het Kenniscentrum Woonzorg Brussel, de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad, het Huis voor Gezondheid en het Seniorencentrum. Het Kenniscentrum Woonzorg Brussel krijgt de opdracht om dit geactualiseerd masterplan op te stellen. We verwachten dat we dat in september zullen hebben.

Voor conclusies is het nog te vroeg. Het zou van weinig respect getuigen voor het vele werk dat mensen hebben gedaan. Pas wanneer de definitieve verslaggeving van de Staten-Generaal beschikbaar is, kunnen we vanuit een grondige analyse de conclusies maken, met daaraan gekoppeld de repercussies voor het beleid. Uiteraard moet dat verder worden overlegd met Brussels minister Grouwels en in de eerste plaats minister Vandeurzen.

In het concept van woonzorg zelf staat de organisatie van het wonen, en dus ruimtelijke ordening en huisvestingsbeleid, centraal. Dus is het aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, en in tweede orde op operationeel niveau de Brusselse gemeenten, die volgens mij de centrale regierol zouden moeten hebben voor het uitbouwen van een woonzorgbeleid. Uiteraard moeten de gemeenschappen en de gemeenschapscommissies dat mee bepalen en erop inhaken. We denken dat het Vlaams beleid inspirerend kan zijn voor Brussel, en dat we

vanuit de Vlaamse Gemeenschap proactief met de andere Brusselse overheden tot een gedragen en gedeelde visie en aanpak moeten komen.

Ook op andere vlakken is overleg met de andere gemeenschappen belangrijk, niet alleen met COCOF en de GGC. Ik denk hierbij aan het prijzenbeleid, de bekendmaking van het aanbod, de programmatie van de invulling en de spreiding van voorzieningen, de interactie tussen onze Vlaamse voorzieningen en de lokale besturen, de taalgaranties en de ondersteuning van het Nederlands in tweetalige diensten. De verschillende gemeenschapsoverheden hebben rond dit thema ook de opdracht gegeven tot de uitwerking van een gezamenlijke programmatiestudie. De resultaten daarvan worden ten laatste volgende maand verwacht. Het lijkt mij goed op dit elan verder te gaan, eventueel via een interkabinettenwerkgroep of een werkgroep van deskundigen, waarbij we in onderling overleg het Brusselse woonzorgbeleid van dichterbij bekijken en gezamenlijke initiatieven nemen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank u voor uw interessant antwoord, minister.

Er komt een actualisatie van het masterplan in Brussel. (*Instemming van minister Pascal Smet*)

Die zal worden voorbereid door het Kenniscentrum Woonzorg Brussel op basis van de resultaten van de rondetafelconferentie. Klopt het dat u zei dat u de centrale regierol inzake woonzorg in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in handen legt van het gewest?

Minister Pascal Smet: Dat zou inderdaad ideaal zijn. Dat wil niet zeggen dat wij niets meer moeten doen.

De heer Paul Delva: Dat is mijn vraag, wat verstaat u exact onder regierol?

Minister Pascal Smet: Coördinatie.

De heer Paul Delva: Heb ik het goed begrepen dat u samen met de Franse Gemeenschap één gezamenlijke studie opstelt?

Minister Pascal Smet: Inderdaad, over de gewenste programmatie.

De heer Paul Delva: De gewenste programmatie voor woonzorgelementen binnen het gewest? (*Instemming van minister Pascal Smet*)

Ik denk dat dat een interessante stap kan zijn.

Minister Pascal Smet: Ik ook.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■